

RAMADERIA I SOSTENIBILITAT ALS PIRINEUS: PASSAT, PRESENT I FUTUR

M. CARME FARRÉ JORDANA

Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de la Vall de Boí.

En primer lloc, en nom de l'Ajuntament de la Vall de Boí, us dono la benvinguda a aquestes jornades, ja que l'Alcalde i President del Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça, el Sr. Perelada, avui no podrà estar amb nosaltres.

En segon lloc, des de l'Ajuntament de la Vall de Boí, i molt especialment des del Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça, volem felicitar a Depana per organitzar aquesta jornada, que ens arriba en un moment que podríem considerar com a difícil de sostenir, la qual hauria de servir per fixar els punts claus de partida d'una política de muntanya que garantís la continuïtat del sector ramader en les comarques pirinenques.

Si bé la ramaderia en un passat, na massa llunyà, va arribar a tenir un pes considerable en l'economia del Pirineu, amb l'entrada al mercat comunitari van començar a sorgir les primeres inquietuds: manteniment de preus, amb la conseqüent pèrdua de poder adquisitiu, problemes de sanejament, amb la conseqüent pèrdua de caps de bestiar i tot a càrrec dels productors.

Des de fa un temps se'ns parla de la necessitat de generar plusvàlua (valor afegit) amb la producció ramadera, a bé d'alterar l'activitat tradicional amb les noves expectatives econòmiques que ens ofereix el sector turístic, això no estaria malament si fos una opció personal de cada ramader, no pas una necessitat per subsistir. Jo que conec el sector ramader, perquè hi tinc els orígens, em pregunto, què no hi ha prou valor afegit amb la carn que es produeix en aquestes comarques, molta de la qual si no es produeix seguint els canons de l'ecològica, poc en falta?. El ramader que vol ser ramader, perquè ha crescut amb aquesta vocació, no s'hauria de veure obligat a fer una altra activitat complementària per poder continuar sent-ho.

Tampoc podem deixar de banda la seva funció preservadora del medi, molt important, necessària i complementària per al sector turístic.

Considero que actualment estem davant d'una situació difícil i indeterminada, perquè es desconeix la posició de l'administració respecte al nostre futur, no tan sols pel tema de l'ecològica, tenint en compte que ara per ara, no sabem si s'obrirà una nova convocatòria, sinó per saber si tenim futur en aquest sector, tan si som ecològics com si no. Què passarà quan es retallin o es suprimeixin les ajudes? (al 2007 amb la plena integració dels països de l'est). Amb els preus actuals no està garantit el sosteniment i molt menys el creixement.

El futur se'ns presenta incert, el mercat de l'ecològica no acaba de funcionar, si hem de produir amb més costos, hem de vendre més car, però el mercat no té prou informació per valorar aquest producte, hi ha moltes marques, moltes denominacions d'origen, indicacions geogràfiques protegides..., que dificulten l'entrada al mercat i confonen al consumidor i les poques empreses comercialitzadores no ens garanteixen uns bons canals de distribució i comercialització.

Es diu que estem massa lluny dels grans centres comercials i de consum i que això encareix el nostre producte i ens fa ser menys competitius, però nosaltres no ens podem deslocalitzar per reduir costos, com altres grans empreses, ja que la nostra carn és el que és perquè s'ha produït en un entorn ecològic privilegiat, però sí que podem competir amb qualitat.

Amb una bona i ben organitzada xarxa de distribució i comercialització arreu del país i, sobretot unificant esforços, sota un mateix lema i producte posar podríem començar a parlar de competitivitat en el sector ramader. L'administració també hi té aquí un paper important a jugar.

Espero en el decurs d'aquestes jornades es puguin entreveure possibles vies de solució a la situació actual i al que ens depara el futur; moltes gràcies per la vostra atenció.